

Τα συλλεκτικά αντικείμενα του... πόθου στην Ιστορία των Μουντιάλ

Το Μουντιάλ άρχισε και όπως κάθε μεγάλη αθλητική διοργάνωση, προκαλεί το συλλεκτικό ενδιαφέρον σε όλο τον πλανήτη. Από τα αυτοκόλλητα Panini, μέχρι τις trademark μπάλες που κυκλοφορούν σε κάθε τουρνουά, οι συλλέκτες «οργιάζουν» και δαπανούν ένα σωρό χρήματα για να εμπλουτίσουν τις συλλογές τους. Κάποια αντικείμενα, όμως, είναι ανεκτίμητης αξίας. Μπορεί να βρίσκονται σε ποδοσφαιρικά μουσεία, μπορεί να έχουν δημοπρατηθεί κάνοντας πλούσιους τους κατόχους τους, μπορεί και να έχουν αφανιστεί. Ας δούμε τα 10 αντικείμενα του... μουντιαλικού πόθου για κάθε (Ελληνα) ποδοσφαιρόφιλο.

1. Τρόπαιο Ζιλ Ριμε

Το πιο πολύτιμο αντικείμενο, που θα μείνει για πάντα ανεκπλήρωτος πόθος. Όχι μόνο των συλλεκτών, αλλά όλης της ποδοσφαιρικής κοινότητας παγκοσμίως. Κι αυτό γιατί το χρυσό κύπελλο που φιλοτέχνησε ο Γάλλος γλύπτης Αμπέλ Λαφλέρ, απεικόνιζε τη θεά Νίκη και πήρε το όνομα του παλιού πρόεδρου της FIFA, Jules Rimet, δεν υπάρχει πια. Κλάπηκε από τα γραφεία της Ομοσπονδίας Ποδοσφαίρου της Βραζιλίας το 1983, δεν ανακτήθηκε ποτέ και ο αστικός μύθος αναφέρει ότι το έλιωσαν για το χρυσάφι του.

Χρόνια νωρίτερα, το τρόπαιο είχε κλαπεί ξανά. Το Μάρτιο του 1966 εκτέθηκε δημόσια στο Λονδίνο, λίγους μήνες πριν από τη διεξαγωγή του Μουντιάλ, όμως εξαφανίστηκε ξαφνικά. Μία εβδομάδα αργότερα το ανακάλυψε ένας σκύλος με όνομα «Πικλς», τυλιγμένο σε μία εφημερίδα στο νότιο Λονδίνο. Σήμερα, 56 χρόνια μετά, κανείς δεν γνωρίζει ακόμα τι είχε συμβεί! Η ιστορία που αρέσει πολύ (αλλά δεν έχει διασταυρωθεί) είναι ότι το είχε κλέψει το αφεντικό του Πικλς, όμως η αγάπη του για το ποδόσφαιρο υπερίσχυσε των χρημάτων που θα κέρδιζε εάν το εκποιούσε.

3. Φανέλα Γιόχαν Κρόιφ, Δυτική Γερμανία 1974

Ποιος άλλος πλην του αξεπέραστου Ολλανδού θα μπορούσε να το κάνει; Η Adidas είχε αναλάβει να ντύσει την εθνική Ολλανδίας του 1974, την εκπρόσωπο του total football, την ομάδα που έφερε την επανάσταση στο παγκόσμιο ποδόσφαιρο. Όμως, ο Κρόιφ είχε κορηγό την Puma, έτσι φόρεσε τη φανέλα με το No14 η οποία είχε μία βασική διαφορά σε σχέση με όλες τις άλλες: δύο ρίγες, αντί για τις κλασικές τρεις της Adidas! Εδώ ολόκληρα αδέρφια, ο Άντι και ο Ρούντολφ Ντάσλερ είχαν «χωρίσει τα τσανάκια τους» από τη δεκαετία του 1950 και από συνοδοιπόροι στην εταιρία αθλητικών ειδών, έγιναν ανταγωνιστές. Ο Άντι δημιούργησε την Adidas και ο Ρούντολφ την Puma. Έτσι, ο Γιόχαν Κρόιφ εμφανίστηκε στα γήπεδα της Δυτικής Γερμανίας με δυο ρίγες στη φανέλα, αλλά και στο σορτσάκι του σε αντίθεση με όλους τους συμπαίκτης του!

2. Η μπάλα στο «Χέρι του Θεού», Μεξικό 1986

Πρόσφατα αποτυπώθηκε και σε μετρητά η αξία αυτής της μπάλας, καθώς πουλήθηκε σε δημοπρασία έναντι περίπου 3.000.000 ευρώ. Ο τυχερός πωλητής ήταν ο Τυνήσιος διαιτητής Μπιν Νάσερ που «σφύριξε» το all time classic Αργεντινή-Αγγλία 2-1 στις 22 Ιουνίου 1986. Περίπου 35 χρόνια μετά, και στα 78 του πλέον, αποφάσισε να αποχωριστεί το ιστορικό κειμήλιο, τη μπάλα με την οποία ο Ντιέγκο Μαραντόνα πέτυχε τα δύο πιο χαρακτηριστικά γκολ στην Ιστορία των παγκοσμίων κυπέλλων. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα η αξία της να εκτοξευτεί στα ύψη. Την εποχή εκείνη, μάλιστα, η FIFA είχε προβλέψει με ειδική διάταξη ότι οι διαιτητές των αγώνων είχαν το δικαίωμα να κρατούν ως αναμνηστικό τις μπάλες. Μάλλον είναι ο πιο τυχερός διαιτητής στην Ιστορία της διοργάνωσης. Άλλωστε και την ευθύνη για το γκολ με το χέρι, την έριξε στον επόπτη. «Αφού αυτός είχε καλύτερη ορατότητα και έφυγε για τη σέντρα, εγώ όφειλα να κατακυρώσω το γκολ», είπε στο περιθώριο της δημοπρασίας.

5. Συλλεκτική κάρτα Πελέ, Σουηδία 1958

Γυρίζουμε το χρόνο στις εποχές που καλά-καλά δεν υπήρχε τηλεόραση. Ακόμα και τα πλάνα από την πρώτη εμφάνιση του 17χρονου Πελέ στο Μουντιάλ της Σουηδίας (1958) είναι περιορισμένα, ασπρόμαυρα, κακής ποιότητας. Σουβενίρ δεν υπήρχαν, το ποδόσφαιρο δεν είχε καν οραματιστεί τη σύνδεσή του με το εμπόριο. Όμως, μία εταιρία καφέ είχε την πρωτοποριακή για την εποχή ιδέα να συνδέσει το όνομά της με το Παγκόσμιο Κύπελλο. Η «Bremer Fachring Kaffee» κυκλοφόρησε κάρτες με φωτογραφίες από εκείνη τη διοργάνωση, οι οποίες χρόνια μετά απέκτησαν απίστευτα συλλεκτικό χαρακτήρα, ως τα μοναδικά memorabilia εκείνης της διοργάνωσης. Και όταν μιλάμε για το πρώτο τρόπαιο που κατέκτησε ο Πελέ, η αξία πολλαπλασιάζεται. Ειδικά αυτή που απεικονίζει τον «βασιλιά» να κλαίει δίπλα στον Τζάλμα Σάντος, κοστολογείται σε χιλιάδες ευρώ.